Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►B

REGULAMENTUL (CE) NR. 21/2004 AL CONSILIULUI

din 17 decembrie 2003

de stabilire a unui sistem de identificare și de înregistrare a animalelor din speciile ovină și caprină și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 și a Directivelor 92/102/CEE și 64/432/CEE

(JO L 5, 9.1.2004, p. 8)

Astfel cum a fost modificat prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►M1	Regulamentul (CE) nr. 1791/2006 al Consiliului din 20 noiembrie 2006	L 363	1	20.12.2006
►M2	Regulamentul (CE) nr. 1560/2007 al Consiliului din 17 decembrie 2007	L 340	25	22.12.2007
►M3	Regulamentul (CE) nr. 933/2008 al Comisiei din 23 septembrie 2008	L 256	5	24.9.2008
►M4	Regulamentul (CE) nr. 759/2009 al Comisiei din 19 august 2009	L 215	3	20.8.2009
►M5	Regulamentul (UE) nr. 506/2010 al Comisiei din 14 iunie 2010	L 149	3	15.6.2010
►M6	Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 45/2012 al Comisiei din 19 ianuarie 2012	L 17	1	20.1.2012

▼B

REGULAMENTUL (CE) NR. 21/2004 AL CONSILIULUI

din 17 decembrie 2003

de stabilire a unui sistem de identificare și de înregistrare a animalelor din speciile ovină și caprină și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 și a Directivelor 92/102/CEE și 64/432/CEE

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 37,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European ([1]),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ([2]),

întrucât:

(1) În temeiul articolului 3 alineatul (1) litera (c) din Directiva 90/425/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 privind controalele veterinare și zootehnice care se aplică în comerțul intracomunitar cu anumite animale vii și produse în perspectiva realizării pieței interne ([3]), este necesar ca animalele destinate comerțului intracomunitar să fie identificate în conformitate cu cerințele reglementării comunitare și să fie înregistrate astfel încât să poată fi identificate exploatația, centrul sau organismul de origine sau de tranzit. Aceste sisteme de identificare și de înregistrare ar trebui să fie extinse la circulația animalelor în interiorul fiecărui stat membru la 1 ianuarie 1993.

(2) Articolul 14 din Directiva 91/496/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 de stabilire a principiilor referitoare la organizarea controalelor veterinare la animalele din țări terțe introduse în Comunitate ([4]) prevede că identificarea și înregistrarea prevăzute de articolul 3 alineatul (1) litera (c) din Directiva 90/425/CEE trebuie să fie realizate, cu excepția animalelor destinate sacrificării și a ecvideelor înregistrate, după efectuarea controalelor veterinare menționate.

(3) Normele care se aplică în special identificării și înregistrării animalelor din speciile ovină și caprină au fost stabilite de Directiva 92/102/CEE ([5]). În ceea ce privește animalele din speciile ovină și caprină, s-a constatat, în lumina experienței acumulate și ca urmare, în special, a crizei febrei aftoase, că aplicarea Directivei 92/102/CEE nu a fost satisfăcătoare și este necesar să fie ameliorată. Prin urmare, este necesar să se stabilească norme mai stricte și mai specifice, așa cum s-a realizat

([1]) Aviz adoptat la 17 noiembrie 2003 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).
([2]) JO C 208, 3.9.2003, p. 32.
([3]) JO L 224, 18.8.1990, p. 29. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată de Directiva 2002/33/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 315, 19.11.2002, p. 14).
([4]) JO L 268, 24.9.1991, p. 56. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată de Directiva 96/43/CE (JO L 16, 22.1.1996, p. 3).
([5]) JO L 355, 5.12.1992, p. 32. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată de Actul de aderare din 1994.

▼B

pentru animalele din specia bovină în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iulie 2000 de stabilire a unui sistem de identificare și înregistrare a bovinelor ([1]).

(4) Rezultă din economia legislației comunitare, în special din Regulamentul (CE) nr. 1760/2000, că noțiunile de deținător de animale și exploatație utilizate în general nu se referă la cabinetele sau clinicile veterinare. Este necesar, din grijă pentru claritatea legislației, ca domeniul de aplicare a acestor noțiuni să fie mai bine definit.

(5) Prin urmare, este necesar ca Directiva 92/102/CEE să fie modificată pentru a se confirma cu claritate că bovinele sunt deja excluse din domeniul de aplicare a acesteia și pentru a exclude, de asemenea, ovinele și caprinele.

(6) De asemenea, este necesar să se modifice Directiva 64/432/CEE a Consiliului din 26 iunie 1964 privind problemele de poliție sanitară în domeniul comerțului intracomunitar cu animale din speciile bovină și porcină ([2]) , astfel încât să se actualizeze trimiterile prevăzute de aceasta privind dispozițiile legislației comunitare în domeniul identificării speciilor de animale respective.

(7) În 1998, Comisia a lansat un vast proiect de identificare electronică a animalelor (IDEA) și a încheiat raportul final la 30 aprilie 2002. Proiectul a evidențiat că sistemele de identificare a animalelor din speciile ovină și caprină pot fi ameliorate considerabil prin utilizarea dispozitivelor electronice de identificare a animalelor, cu condiția să fie respectate anumite condiții privind măsurile de însoțire.

(8) Tehnologia identificării electronice a animalelor din speciile ovină și caprină este dezvoltată suficient pentru a putea fi aplicată. Până la stabilirea măsurilor de punere în aplicare necesare pentru introducerea corespunzătoare a sistemului electronic de identificare la nivel comunitar, ar fi necesar un sistem eficient de identificare și de înregistrare, care să permită adaptarea la evoluția în domeniul aplicării identificării electronice la nivel comunitar, în vederea identificării individuale a animalelor și a exploatației în care s-au născut aceste animale.

(9) Pentru a lua în considerare progresele care vor fi realizate în domeniul identificării electronice a animalelor din speciile ovină și caprină și, în mod special, experiența acumulată în domeniu, Comisia ar trebui să prezinte Consiliului un raport privind eventuala punere în aplicare a sistemului electronic de identificare la nivel comunitar, însoțit de propunerile necesare.

(10) Este de asemenea util ca, în lumina lucrărilor desfășurate în centrul comun de cercetare, Comisia să prevadă în detaliu linii directoare tehnice, definiții și proceduri care să se aplice caracteristicilor tehnice ale dispozitivelor de identificare și cititoarelor, procedurilor de testare, criteriilor de acceptare și modelului de certificare pentru laboratoarele de încercări autorizate, achiziționării unor dispozitive de identificare și a unor cititoare, aplicării, citirii și recuperării dispozitivelor de identificare, codificării dispozitivelor de identificare, glosarului comun, dicționarului de date și standardelor de comunicare.

([1]) JO L 204, 11.8.2000, p. 1.
([2]) JO L 121, 29.7.1964, p. 1. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 1226/2002 al Comisiei (JO L 179, 9.9.2002, p. 13).

▼B

(11) În statele membre în care șeptelul ovin sau caprin este relativ redus, nu se justifică introducerea unui sistem electronic de identificare Prin urmare, este oportun să se permită acestor state membre să considere acest sistem facultativ. De asemenea, este oportun să se prevadă posibilitatea adaptării, în conformitate cu o procedură rapidă, a pragurilor demografice până la care identificarea electronică va putea fi considerată facultativă.

(12) Pentru a permite urmărirea circulației animalelor din speciile ovină și caprină, animalele ar trebui să fie corect identificate iar toate deplasările acestora ar trebui să poată fi refăcute.

(13) Este necesar ca deținătorii de animale să țină la zi informațiile privind animalele prezente în exploatația lor. Este necesară stabilirea unui minim de informații pe baza dispozițiilor comunitare.

(14) Fiecare stat membru înființează un registru central care cuprinde o listă adusă la zi a deținătorilor de animale la care se referă prezentul regulament și care își desfășoară activitatea pe teritoriul acestuia, precum și un minim de informații stabilite pe baza unor dispoziții comunitare.

(15) În scopul urmăririi rapide și exacte a animalelor, fiecare stat membru ar trebui să creeze o bază de date electronică în care vor fi înregistrate toate exploatațiile situate pe teritoriul acestuia precum și circulația animalelor vii.

(16) Este necesar ca natura mijloacelor de identificare să fie stabilită pe baza unor dispoziții comunitare.

(17) Persoanele care intervin în comerțul cu animale ar trebui să păstreze registre privind aceste tranzacții, iar autoritatea competentă ar trebui să aibă acces, la cerere, la aceste registre.

(18) Pentru a se garanta aplicarea corectă a prezentului regulament este necesar să se prevadă un schimb rapid și eficient de informații între statele membre privind mijloacele de identificare și documentele aferente. Au fost adoptate dispozițiile comunitare aferente prin Regulamentul (CE) nr. 515/1997 al Consiliului din 13 martie 1997 privind asistența reciprocă între autoritățile administrative ale statelor membre și colaborarea între acestea și Comisie în vederea asigurării aplicării adecvate a legislației vamale și a reglementărilor agricole ([1]) și prin Directiva 89/608/CEE a Consiliului din 21 noiembrie 1989 privind asistența reciprocă între autoritățile administrative ale statelor membre și colaborarea între acestea și Comisie în vederea asigurării aplicării adecvate a legislației veterinare și zootehnice ([2]).

(19) Pentru garantarea fiabilității dispozițiilor prevăzute de prezentul regulament, este necesar ca statele membre să aplice măsuri de control adecvate și suficiente fără a aduce atingere Regulamentului (CE, Euratom) nr. 2988/1995 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind apărarea intereselor financiare ale Comunităților Europene ([3]).

(20) Este necesar să se modifice regulamentul respectiv, pentru a se ține seama de sistemul instituit prin prezentul regulament privind acordarea anumitor ajutoare în cadrul Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru regimurile de asistență directă în cadrul

([1]) JO L 82, 23.3.1997, p. 1.
([2]) JO L 351, 2.12.1989, p. 34.
([3]) JO L 312, 23.12.1995, p. 23.

▼B

politicii agricole comune și de stabilire a anumitor regimuri de asistență în beneficiul agricultorilor ([1]).

(21) Este necesar să se adopte măsuri corespunzătoare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a modalităților de exercitare a competențelor de punere în aplicare conferite Comisiei ([2]),

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(1) Fiecare stat membru stabilește un sistem de identificare și de înregistrare a animalelor din speciile ovină și caprină, în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament.

(2) Prezentul regulament se aplică fără a aduce atingere normelor comunitare care pot fi stabilite în vederea eradicării maladiilor sau pentru combaterea acestora și fără a aduce atingere Directivei 91/496/CEE și Regulamentului (CE) nr. 1782/2003.

Articolul 2

În sensul prezentului regulament, se înțelege prin:

(a) „animal”: orice animal din speciile ovină și caprină;

(b) „exploatație”: orice unitate, construcție sau, în cazul unei exploatații în spațiu deschis, orice loc în care sunt deținute, crescute sau manipulate animalele, în mod permanent sau temporar, cu excepția cabinetelor sau clinicilor veterinare;

(c) „deținător”: orice persoană fizică sau juridică în a cărei răspundere se află animalele, chiar cu titlu temporar, cu excepția cabinetelor sau clinicilor veterinare;

(d) „autoritate competentă”: autoritatea sau autoritățile centrale ale unui stat membru responsabile sau însărcinate cu desfășurarea controalelor veterinare și cu punerea în aplicare a prezentului regulament sau, în cazul controlului primelor, autoritatea însărcinată cu punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003;

(e) „comerț intracomunitar”: schimburile comerciale, așa cum sunt definite la articolul 2 alineatul (6) din Directiva 91/68/CEE ([3]).

Articolul 3

(1) Sistemul de identificare și de înregistrare a animalelor cuprinde următoarele elemente:

(a) mijloacele de identificare care permit identificarea fiecărui animal;

(b) registrele actualizate păstrate în fiecare exploatație;

(c) documentele de circulație;

(d) registrul central sau baza de date electronică.

(2) Comisia și autoritatea competentă a statului membru respectiv au acces la toate informațiile prevăzute de prezentul regulament. Statele membre și Comisia iau măsurile necesare pentru a garanta accesul tuturor părților interesate la aceste date, inclusiv asociațiile de consumatori recunoscute de către statul membru, cu condiția respectării cerințelor în ceea ce privește protecția datelor și confidențialitatea prevăzute de legislația națională.

([1]) JO L 270, 21.10.2003, p. 1.
([2]) JO L 184, 17.7.1999. p. 23.
([3]) JO L 46, 19.2.1991, p. 19.

▼B

Articolul 4

(1) Toate animalele unei exploatații născute după data de 9 iulie 2005 ►M1 sau, pentru Bulgaria și România, data aderării ◄ sunt identificate în conformitate cu alineatul (2), într-un termen care urmează să fie stabilit de către statul membru, începând cu nașterea animalului și, în orice caz, înainte ca animalul să părăsească exploatația în care s-a născut. Acest termen nu trebuie să depășească șase luni.

Prin derogare, statele membre pot extinde acest termen, fără a depăși nouă luni, pentru animalele deținute în condiții de creștere extensivă sau în aer liber. Statele membre respective informează Comisia cu privire la derogarea acordată. Dacă este necesar, dispozițiile de aplicare pot fi adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 13 alineatul (2).

(2) (a) Animalele sunt identificate cu ajutorul unui prim mijloc de identificare conform cerințelor din anexă, secțiunea A punctele 1 – 3 și

(b) cu ajutorul unui al doilea mijloc de identificare autorizat de autoritatea competentă și care este conform caracteristicilor tehnice enumerate în anexă, secțiunea A punctul 4.

(c) Cu toate acestea, până la data menționată la articolul (9) alineatul (3), acest al doilea mijloc de identificare poate fi înlocuit de sistemul descris în anexă, secțiunea A punctul 5, cu excepția animalelor supuse comerțului intracomunitar.

(d) Statele membre care introduc sistemul menționat la litera (c) solicită aprobarea Comisiei în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 13 alineatul (2). În acest scop, comisia examinează documentația prezentată de statele membre și conduce auditurile necesare pentru evaluarea sistemului. La încheierea acestor audituri, Comisia prezintă Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală, în termen de nouăzeci de zile de la primirea cererii de aprobare, un raport însoțit de un proiect de măsuri adecvate.

(3) Cu toate acestea, pentru animalele destinate sacrificării înainte de vârsta de douăsprezece luni și care nu sunt destinate comerțului intracomunitar sau exportului către țări terțe, metoda de identificare descrisă în anexă, secțiunea A punctul (7), poate fi autorizată de către autoritatea competentă ca alternativă pentru mijloacele de identificare menționate la alineatul (2).

(4) Orice animal importat dintr-o țară terță care a fost supus, după 9 iulie 2005 ►M1 sau, pentru Bulgaria și România, data aderării ◄, controalelor prevăzute de Directiva 91/496/CEE și care rămâne pe teritoriul Comunității este identificat, în conformitate cu alineatul (2), în exploatația de destinație în care se desfășoară o activitate de creștere a animalelor, în termen de cel mult paisprezece zile, termen care urmează să fie stabilit de statul membru, după ce au avut loc aceste controale și în orice caz, înainte ca animalul să părăsească exploatația.

Identificarea inițială, stabilită de către țara terță, se consemnează în registrul exploatației prevăzut la articolul 5, precum și codul de identificare atribuit de către statul membru de destinație.

▼B

Cu toate acestea, identificarea prevăzută la alineatul (1) nu este necesară în cazul unui animal destinat sacrificării dacă acesta este transportat direct de la punctul de control veterinar la frontieră la un abator situat în statul membru unde se efectuează controalele menționate la primul paragraf și în cazul în care este sacrificat în termen de cinci zile lucrătoare de la efectuarea acestor controale.

(5) Orice animal care provine dintr-un alt stat membru își păstrează identitatea inițială.

(6) Nici un mijloc de identificare nu poate fi eliminat sau înlocuit fără autorizarea autorității competente. În cazul în care mijlocul de identificare a devenit ilizibil ori s-a pierdut, se aplică în cel mai scurt timp un mijloc de identificare de înlocuire care are același cod, în conformitate cu prezentul articol. În afara codului, mijlocul de identificare de schimb poate avea, separată în mod clar, o marcă indicând numărul versiunii acestuia.

Cu toate acestea, autoritatea competentă poate autoriza, sub controlul acesteia, un cod diferit pe mijlocul de identificare de schimb, cu condiția să nu fie compromis obiectivul privind trasabilitatea, în special în cazul animalelor identificate în conformitate cu dispozițiile alineatului (3).

(7) Mijloacele de identificare sunt atribuite exploatației, distribuite și aplicate animalelor în conformitate cu normele care urmează să fie stabilite de către autoritatea competentă.

(8) Statele membre se notifică reciproc și, de asemenea, comunică Comisiei modelul mijloacelor de identificare utilizate pe teritoriul acestora.

(9) Până la data menționată la articolul 9 alineatul (3), statele membre care au introdus identificarea electronică asigură, în mod voluntar, în conformitate cu dispozițiile din anexă, secțiunea A punctele 4 și 6, înscrierea numărului de identificare individuală electronică și a caracteristicilor mijlocului de identificare utilizat în certificatul care însoțește animalele care fac obiectul comerțului intracomunitar, prevăzut de Directiva 91/68/CEE .

Articolul 5

(1) Fiecare deținător de animale, cu excepția transportatorului, ține un registru la zi care conține cel puțin informațiile prevăzute de secțiunea B din anexă.

(2) Statele membre pot solicita deținătorului de animale să adauge în registrul menționat la alineatul (1), informații care să completeze informațiile prevăzute în secțiunea B din anexă.

(3) Registrul are un format autorizat de către autoritatea competentă, se completează manual sau în format electronic și este disponibil în orice moment în exploatație și accesibil, la cerere, autorității competente pe o perioadă minimă care urmează să fie stabilită de către autoritatea competentă, dar care nu poate să fie mai mică de trei ani.

(4) Prin derogare de la alineatul (1), menționarea informațiilor cerute în secțiunea B din anexă într-un registru este facultativă în orice stat membru unde există o bază de date electronică centralizată operațională care conține deja aceste informații.

(5) Fiecare deținător de animale furnizează autorității competente, la cerea acesteia, informații privind originea, identificarea și, după caz, destinația animalelor pe care le-a avut în posesie, le-a deținut, transportat, comercializat sau sacrificat în cursul ultimilor trei ani.

▼B

(6) Statele membre își comunică reciproc și comunică, de asemenea, Comisiei, modelul de registru de exploatație utilizat pe teritoriul acestora și eventuala derogare de la dispozițiile alineatului (1).

Articolul 6

(1) Începând cu 9 iulie 2005 ►M1 sau, pentru Bulgaria și România, data aderării ◄, ori de câte ori un animal este transportat pe teritoriul național între două exploatații diferite, acesta este însoțit de un document de circulație bazat pe un model stabilit de către autoritatea competentă, care conține cel puțin informațiile prevăzute în secțiunea C din anexă, completat de deținătorul de animale, în cazul în care acest lucru nu a fost realizat de către autoritatea competentă.

(2) Statele membre pot adăuga sau solicita adăugarea în documentul de circulație menționat la alineatul (1), informații care să completeze informațiile prevăzute în secțiunea C din anexă.

(3) Deținătorul de animale, stabilit în exploatația de destinație, păstrează documentul de circulație pe o perioadă minimă care urmează să fie stabilită de către autoritatea competentă, dar care nu poate fi mai mică de trei ani. Acesta furnizează autorității competente, la cerere, o copie a documentului respectiv.

(4) Prin derogare de la alineatul (1), documentul de circulație este facultativ în orice stat membru în care există o bază de date electronică centralizată operațională care conține informațiile prevăzute în secțiunea C din anexă, cu excepția semnăturii deținătorului de animale.

(5) Statele membre își comunică reciproc și, de asemenea, Comisiei, modelul documentului de circulație utilizat pe teritoriul acestora și eventuala derogare prevăzută la alineatul (4).

Articolul 7

(1) Fiecare stat membru se asigură că autoritatea competentă ține un registru central al tuturor exploatațiilor privind deținătorii de animale care își desfășoară activitatea pe teritoriul acestora, cu excepția transportatorilor.

(2) Acest registru cuprinde codul de identificare al exploatației sau, în cazul în care autoritatea competentă autorizează acest lucru, codul deținătorului de animale, altul decât transportatorul, activitatea deținătorului de animale, tipul de producție (carne, lapte) și speciile deținute. În cazul în care deținătorul animalelor le deține cu caracter permanent, acesta întreprinde cu regularitate recensământul animalelor deținute, în termenele stabilite de autoritatea competentă a statului membru și, în orice caz, cel puțin o dată pe an.

(3) Exploatațiile rămân înscrise în registrul central până la încheierea unei perioade de trei ani consecutivi în care nu au avut animale în exploatație. Începând cu 9 iulie 2005 ►M1 sau, pentru Bulgaria și România, data aderării ◄, registrul se introduce în baza de date electronică prevăzută la articolul 8 alineatul (1).

Articolul 8

(1) Începând cu 9 iulie 2005 ►M1 sau, pentru Bulgaria și România, data aderării ◄, autoritatea competentă din fiecare stat membru stabilește o bază de date electronică în conformitate cu secțiunea D punctul 1 din anexă.

▼B

(2) Fiecare deținător de animale, cu excepția transportatorului, furnizează autorității competente, în termen de treizeci de zile, în ceea ce privește informațiile referitoare la deținătorul de animale sau la exploatație și în termen de șapte zile în ceea ce privește informațiile referitoare la circulația animalelor vii:

(a) informațiile destinate a fi consemnate în registrul central și rezultatul recensământului, menționate la articolul 7 alineatul (2), precum și informațiile necesare creării bazei de date menționate la alineatul (1);

(b) ori de câte ori se deplasează un animal, informațiile privind această deplasare, astfel cum sunt prevăzute în documentul de circulație menționat la articolul 6, în statele membre care au recurs la derogarea prevăzută de articolul 6 alineatul (4).

(3) Autoritatea competentă din fiecare stat membru poate stabili, facultativ, o bază de date electronică care să conțină cel puțin informațiile prevăzute în secțiunea D punctul 2 din anexă.

(4) Statele membre pot adăuga în baza de date electronică menționată la alineatele (1) și (3) informații care să completeze informațiile prevăzute în secțiunea D punctul 1 și în secțiunea D punctul 2 din anexă.

(5) Începând cu 1 ianuarie 2008, baza de date menționată la alineatul (3) este obligatorie.

Articolul 9

(1) Se adoptă orientări și proceduri privind aplicarea sistemului electronic de identificare, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 13 alineatul (2).

(2) Deciziile prevăzute la alineatul (1) se adoptă în vederea unei mai bune aplicări a sistemului electronic general de identificare .

▼M2

(3) Începând cu 31 decembrie 2009, identificarea electronică, în conformitate cu liniile directoare menționate la alineatul (1) și cu dispozițiile pertinente din secțiunea A din anexă, este obligatorie pentru toate animalele.

▼B

Cu toate acestea, statele membre al căror număr total de animale din specia ovină și caprină este mai mic sau egal cu 600 000 de capete pot considera facultativă această identificare electronică pentru animalele care nu fac obiectul comerțului intracomunitar.

Cu toate acestea, statele membre al căror număr total de animale din specia caprină este mai mic sau egal cu 160 000 de capete pot considera facultativă această identificare electronică pentru animalele din specia caprină care nu fac obiectul comerțului intracomunitar.

▼M2

(4) Statele membre pot introduce utilizarea obligatorie a identificării electronice, pentru animale născute pe teritoriul lor, înainte de 31 decembrie 2009.

▼B

Articolul 10

(1) Modificările aduse anexelor și măsurilor necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 13 alineatul (2).

Aceste măsuri se referă în special la:

(a) controalele minime care urmează să fie efectuate;

(b) aplicarea sancțiunilor administrative;

(c) dispozițiile tranzitorii necesare în timpul perioadei de demarare a sistemului.

▼B

(2) În conformitate cu procedura prevăzută în articolul 13 alineatul (2), se pot actualiza următoarele informații:

(a) termenele de notificare a informațiilor prevăzute în articolul 8 alineatul (2);

(b) pragurile demografice în cazul șepteluri prevăzute în articolul 9 alineatul (3) paragraful al doilea și al treilea.

Articolul 11

(1) Statele membre se informează reciproc și informează Comisia cu privire la identitatea autorității competente care răspunde de garantarea respectării prezentului regulament.

(2) Statele membre asigură primirea de către fiecare persoană care răspunde de identificarea și înregistrarea animalelor a instrucțiunilor și indicațiilor privind dispozițiile pertinente din anexă și organizarea unor cursuri de formare corespunzătoare.

Articolul 12

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta respectarea dispozițiilor prezentului regulament. Controalele prevăzute se efectuează fără a aduce atingere controalelor pe care le poate realiza Comisia în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/1995.

(2) Statele membre stabilesc normele privind sancțiunile care se aplică în caz de nerespectare a prezentului regulament și iau măsurile necesare pentru a garanta aplicarea acestora. Este necesar ca sancțiunile prevăzute să fie eficiente, proporționale și disuasive.

(3) Experții Comisiei, în cooperare cu autoritățile competente:

(a) verifică dacă statele membre respectă cerințele prezentului regulament;

(b) efectuează, dacă este necesar, controale la fața locului, pentru a se asigura că sunt efectuate în conformitate cu prezentul regulament controalele prevăzute în alineatul (1).

(4) Un stat membru pe teritoriul căruia se efectuează un control la fața locului furnizează experților Comisiei ajutorul de care au nevoie pentru îndeplinirea atribuțiilor care le revin.

Rezultatul controalelor efectuate trebuie dezbătut cu autoritatea competentă din statul membru respectiv înainte de stabilirea și difuzarea unui raport final.

(5) Atunci când consideră că rezultatul controalelor justifică acest lucru, Comisia reexaminează situația în cadrul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală menționat la articolul 13 alineatul (1). Comisia poate adopta deciziile necesare în conformitate cu procedura stabilită la articolul 13 alineatul (2).

(6) Comisia urmărește evoluția situației. În funcție de această evoluție și în conformitate cu procedura stabilită la articolul 13 alineatul (2), Comisia poate modifica sau abroga deciziile prevăzute în alineatul (5).

(7) Dacă este necesar, se adoptă norme de aplicare a prezentului articol în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 13 alineatul (2).

▼B

Articolul 13

(1) Comisia este asistată de către Comitetul permanent pentru lanţul alimentar şi sănătatea animală instituit de Regulamentul (CE) 178/2002 al Parlamentului European şi al Consiliului ([1]), denumit în continuare „comitet”.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 şi 7 din Decizia 1999/468/CE.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE este stabilită la trei luni.

(3) Comitetul îşi stabileşte regulamentul de procedură.

Articolul 14

Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 18 alineatul (2) se înlocuieşte cu următorul text:

„(2) În cazul aplicării articolelor 67, 68, 69, 70 şi 71, sistemul integrat cuprinde un sistem de identificare şi înregistrare a animalelor stabilit în conformitate, pe de o parte, cu Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 al Parlamentului European şi al Consiliului din 17 iulie 2000 de stabilire a unui sistem de identificare şi înregistrare a bovinelor şi privind etichetarea cărnii de vită şi mânzat şi a produselor din carne de vită şi mânzat (*) şi, pe de altă parte, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 21/2004 al Consiliului din 17 decembrie 2003 de stabilire a unui sistem de identificare şi de înregistrare a ovinelor şi caprinelor (**).

(*) JO L 204, 11.8.2000, p. 1.
(**) JO L 5, 9.1.2004, p. 8.”

2. Articolul 25 alineatul (2) paragraful al doilea se înlocuieşte cu următorul text:

„Aceste sisteme, în special sistemul de identificare şi de înregistrare a animalelor stabilit în conformitate cu Directiva 92/102/CEE, cu Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 şi cu Regulamentul (CE) nr. 21/2004, trebuie să fie compatibile, în sensul articolului 26 din prezentul regulament, cu sistemul integrat.”

3. Articolul 115 alineatul (2) se înlocuieşte cu următorul text:

„(2) În cazul în care Regulamentul (CE) nr. 21/2004 devine aplicabil, se identifică şi se înregistrează animalul în conformitate cu aceste norme, astfel încât să fie îndeplinite condiţiile prevăzute în vederea acordării primei.”

4. În anexa III, secţiunea A, se adaugă următorul punct:

„8a	Regulamentul (CE) nr. 21/2004 al Consiliului din 17 decembrie 2003 de stabilire a unui sistem de identificare şi înregistrare a ovinelor şi caprinelor şi de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 şi a Directivelor 92/102/CEE şi 64/432/CEE (JO L 5, 9.1.2004, p. 8)	Articolele 3, 4 şi 5”

([1]) JO L 31, 1.2.2002, p. 1.

▼B

Articolul 15

Directiva 92/102/CEE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 litera (a) se înlocuieşte cu următorul text:

„(a) animal: orice animal din speciile prevăzute în Directiva 64/432/CEE (*), altul decât cele din specia bovină.

(*) JO L 121, 29.7.1964, p. 1977/64.”

2. Articolul 3 alineatul (2) se înlocuieşte cu următorul text:

„Statele membre pot fi autorizate, în conformitate cu procedura prevăzută în articolul 18 din Directiva 90/425/CEE, să excludă din lista prevăzută în alineatul (1) litera (a) persoanele fizice care deţin un singur porc pentru propria folosinţă sau propriul consum, ori pentru a ţine seama de împrejurări speciale, cu condiţia ca acest animal să fie supus, înaintea oricărei deplasări, controalelor prevăzute în prezenta directivă.”

3. Articolul 4 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) litera (a) se modifică după cum urmează:

— la primul paragraf se elimină cuvintele „de bovine sau”,

— la paragraful al doilea se înlocuiesc cuvintele „tuturor naşterilor şi tuturor deceselor şi deplasărilor” cu „deplasărilor”,

— al patrulea paragraf se elimină;

(b) alineatul (1) litera (b) se elimină;

(c) alineatul (3) litera (b), primul paragraf, se înlocuieşte cu următorul text:

„orice deţinător de animale ce urmează a fi transportate către o piaţă sau centru de regrupare sau de la acestea prezintă operatorului de pe piaţă sau din centrul de regrupare, care deţine animalele cu titlu temporar, un document cu informaţii detaliate privind aceste animale.”

4. Articolul 5 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se elimină;

(b) alineatul (3) se modifică după cum urmează:

— în primul paragraf, cuvintele „altele decât bovine” se elimină,

— paragraful al doilea se înlocuieşte cu următorul text:

„Până la adoptarea deciziei menţionate la articolul 10 din prezenta directivă şi prin derogare de la articolul 3 alineatul (1) litera (c) paragraful al doilea din Directiva 90/425/CEE, statele membre pot aplica propriul sistem naţional referitor la orice deplasare de animale vii ce are loc pe teritoriul acestora. Sistemul trebuie să permită identificarea exploataţiei din care provin animalele şi a exploataţiei unde s-au născut. Statele membre notifică Comisiei sistemele pe care acestea intenţionează să le aplice în acest scop cu începere de la 1 iulie 1993, în cazul porcilor. În conformitate cu procedura prevăzută de articolul 18 din Directiva 90/425/CEE, unui stat membru i poate cere modificarea sistemului în cazul în care acesta nu este conform cu cerinţa menţionată anterior.”;

— paragraful al patrulea se elimină;

▼B

(c) alineatul (4) se elimină.

5. la articolul 11 alineatul (1), prima liniuță și liniuța a treia se elimină.

Articolul 16

Articolul 3 alineatul (2) litera (d) din Directiva 64/432/CEE se înlocuiește cu următorul text:

„(d) să fie identificați în conformitate cu dispozițiile Directivei 92/102/CEE în cazul animalelor din specia porcină și în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1760/2000 în cazul animalelor din specia bovină.”

Articolul 17

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la publicarea în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolele 14, 15 și 16 se aplică începând cu 9 iulie 2005.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

▼**M3**

ANEXĂ

A. MIJLOACE DE IDENTIFICARE

1. Autoritatea competentă aprobă mijloace de identificare, după cum se prevede la articolul 4 alineatul (1), care trebuie să fie concepute în așa fel încât:

   (a) să se asigure cel puțin un marcaj vizibil și un marcaj care poate fi citit electronic;

   (b) să rămână atașate de animal fără să îi facă rău acestuia; precum și

   (c) să poată fi înlăturate ușor din lanțul alimentar.

2. Mijloacele de identificare trebuie să expună un cod care conține următoarele informații în ordinea indicată:

   (a) fie codul alfanumeric din două litere, fie codul numeric din trei cifre ([1]), pe baza ISO 3166 pentru statul membru în care se situează exploatația în care animalul a fost identificat pentru prima dată (codul de țară);

   (b) un cod individual al animalului, cu nu mai mult de 12 cifre.

   În plus față de codurile menționate la literele (a) și (b) și în cazul în care lizibilitatea acestor coduri nu este afectată, autoritatea competentă poate să autorizeze un cod de bare și adăugarea unor informații suplimentare de către deținător.

([1])

Austria	AT	040
Belgia	BE	056
Bulgaria	BG	100
Cipru	CY	196
Republica Cehă	CZ	203
Danemarca	DK	208
Estonia	EE	233
Finlanda	FI	246
Franța	FR	250
Germania	DE	276
Grecia	EL	300
Ungaria	HU	348
Irlanda	IE	372
Italia	IT	380
Letonia	LV	428
Lituania	LT	440
Luxemburg	LU	442
Malta	MT	470
Țările de Jos	NL	528
Polonia	PL	616
Portugalia	PT	620
România	RO	642
Slovacia	SK	703
Slovenia	SI	705
Spania	ES	724
Suedia	SE	752
Regatul Unit	UK	826

▼M3

3. Primul mijloc de identificare menționat la articolul 4 alineatul (2) litera (a) trebuie să îndeplinească fie criteriile enumerate la litera (a), fie pe cele de la litera (b):

   (a) un dispozitiv electronic de identificare sub forma unui transponder tip bolus sau a unei crotalii electronice, în conformitate cu caracteristicile tehnice enumerate la punctul 6; sau

   (b) o crotalie fabricată din material nedegradabil, care nu poate fi falsificată și este ușor de citit pe parcursul întregii vieți a animalului; crotalia nu trebuie să fie refolosibilă, iar codurile menționate la punctul 2 nu trebuie să poată fi înlăturate.

4. Al doilea mijloc de identificare, menționat la articolul 4 alineatul (2) litera (b), trebuie să îndeplinească următoarele criterii:

   (a) pentru animale identificate în conformitate cu punctul 3 litera (a):

      (i) o crotalie care îndeplinește criteriile stabilite la punctul 3 litera (b); sau

      (ii) un marcaj pe chișiță care îndeplinește criteriile pentru crotalii stabilite la punctul 3 litera (b); sau

      (iii) un tatuaj, cu excepția animalelor care fac obiectul unui comerț intracomunitar;

   (b) pentru animale identificate în conformitate cu punctul 3 litera (b):

      (i) un dispozitiv electronic de identificare care îndeplinește criteriile stabilite la punctul 3 litera (a); sau

      (ii) pentru animale care nu fac obiectul unui comerț intracomunitar, un dispozitiv electronic de identificare sub forma unui marcaj electronic pe chișiță sau a unui transponder injectabil în conformitate cu caracteristicile tehnice enumerate la punctul 6; sau

      (iii) în conformitate cu articolul 9 alineatul (3) atunci când identificarea electronică nu este obligatorie:

         — o crotalie care îndeplinește criteriile stabilite la punctul 3 litera (b);

         — un marcaj pe chișiță care îndeplinește criteriile pentru crotalii stabilite la punctul 3 litera (b); sau

         — un tatuaj.

5. Sistemul menționat la articolul 4 alineatul (2) litera (c) impune identificarea animalelor în funcție de exploatație și individual, prevede o procedură de înlocuire, sub controlul autorității competente și fără să afecteze monitorizarea traseului între exploatații, în cazul în care mijlocul de identificare a devenit ilizibil ori s-a pierdut, astfel încât să poată fi ținute sub control epizootiile, și, de asemenea, permite să se monitorizeze deplasarea animalelor vii pe teritoriul național, în același scop.

6. Dispozitivul electronic de identificare trebuie să fie conform cu următoarele caracteristici tehnice:

   (a) trebuie să fie transpondere pasive numai pentru citit care utilizează tehnologia HDX sau FDX-B, conforme standardelor ISO 11784 și ISO 11785;

   (b) trebuie să fie lizibile cu ajutorul unor cititoare conforme cu standardul ISO 11785 și care pot citi transpondere HDX și FDX-B;

   (c) distanța de citire trebuie să fie:

      (i) minimum 12 cm pentru crotalii și marcaje pe chișiță când se citesc cu un cititor portabil;

      (ii) minimum 20 cm pentru transpondere tip bolus și transpondere injectabile când se citesc cu un cititor portabil;

      (iii) minimum 50 cm pentru toate tipurile de dispozitive de identificare când se citesc cu un cititor staționar.

7. Metoda de identificare menționată la articolul 4 alineatul (3) este următoarea:

   (a) animalele trebuie să fie identificate cu ajutorul unei crotalii autorizate de către autoritatea competentă, aplicată la o ureche;

▼M3

(b) crotalia trebuie să fie confecționată din material nedegradabil, să nu poată fi falsificată și să fie ușor de citit; nu trebuie să fie refolosibilă, iar codurile înscrise trebuie să nu poată fi înlăturate;

(c) crotalia trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:

(i) codul de țară format din două litere [1]; precum și

(ii) codul de identificare al exploatației unde s-a născut animalul sau un cod individual al acestuia din care se poate determina exploatația unde s-a născut.

Statele membre care utilizează metoda alternativă respectivă trebuie să informeze Comisia și celelalte state membre cu privire la aceasta, în cadrul comitetului menționat la articolul 13 alineatul (1).

▼M4

Animalele identificate în conformitate cu acest punct destinate a fi deținute după vârsta de douăsprezece luni, sau cele care sunt destinate comerțului intracomunitar sau exportului către țări terțe, trebuie identificate în conformitate cu punctele 1-4 pentru a se asigura trasabilitatea completă a fiecărui animal până la exploatația în care s-a născut.

▼M5

8. Prin derogare, pentru cerința de identificare prevăzută la articolul 4 alineatul (1), autoritatea competentă poate decide că dispozițiile secțiunii A nu se aplică animalelor din speciile ovină și caprină care sunt ținute și mutate între grădini zoologice, aprobate în conformitate cu articolul 13 alineatul (2) din Directiva 92/65/CEE a Consiliului [2], cu condiția ca animalele să fie identificate și trasabile în mod individual.

▼M3

B. REGISTRUL EXPLOATAȚIEI

1. Începând cu data de 9 iulie 2005, registrul exploatației trebuie să cuprindă cel puțin următoarele informații:

[1]

Austria	AT	040
Belgia	BE	056
Bulgaria	BG	100
Cipru	CY	196
Republica Cehă	CZ	203
Danemarca	DK	208
Estonia	EE	233
Finlanda	FI	246
Franța	FR	250
Germania	DE	276
Grecia	EL	300
Ungaria	HU	348
Irlanda	IE	372
Italia	IT	380
Letonia	LV	428
Lituania	LT	440
Luxemburg	LU	442
Malta	MT	470
Țările de Jos	NL	528
Polonia	PL	616
Portugalia	PT	620
România	RO	642
Slovacia	SK	703
Slovenia	SI	705
Spania	ES	724
Suedia	SE	752
Regatul Unit	UK	826

[2] JO L 268, 14.9.1992, p. 54.

▼M3

(a) codul de identificare al exploatației;

(b) adresa exploatației și coordonatele geografice sau o indicație echivalentă a localizării geografice a exploatației;

(c) tipul de producție;

(d) rezultatul ultimului recensământ menționat la articolul 7 și data la care a fost efectuat;

(e) numele și adresa deținătorului;

(f) în cazul animalelor care părăsesc exploatația:

(i) numele transportatorului;

(ii) numărul de înregistrare al părții mijlocului de transport în care se transportă animalele;

(iii) codul de identificare sau numele și adresa exploatației de destinație sau, în cazul animalelor trimise către un abator, codul de identificare sau numele abatorului și data plecării;

sau un duplicat sau o copie conformă a documentului de circulație menționat la articolul 6;

(g) pentru animalele care sosesc la exploatație, codul de identificare al exploatației din care provine animalul și data sosirii acestuia;

(h) informații cu privire la orice înlocuire a mijloacelor de identificare.

2. De la 31 decembrie 2009, registrul exploatației trebuie să conțină cel puțin următoarele informații actualizate pentru fiecare animal născut după data respectivă:

(a) codul de identificare al animalului;

(b) în exploatația unde s-a născut animalul, anul de naștere și data identificării;

(c) luna și anul morții animalului în exploatație;

(d) dacă se cunosc, rasa și genotipul.

Totuși, pentru animalele identificate în conformitate cu secțiunea A punctul 7, informațiile prevăzute la literele (a)-(d) în acest punct trebuie să fie furnizate pentru fiecare lot de animale care au aceeași identificare și se menționează numărul de animale.

3. Registrul exploatației trebuie să conțină numele și semnătura reprezentantului desemnat sau aprobat al autorității competente care a verificat registrul și data verificării.

C. DOCUMENTUL DE CIRCULAȚIE

1. Documentul de circulație trebuie să fie completat de deținător pe baza unui model conceput de către autoritatea competentă. El trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:

(a) codul de identificare al exploatației;

(b) numele și adresa deținătorului;

(c) numărul total de animale deplasate;

(d) codul de identificare sau numele și adresa exploatației de destinație sau ale următorului deținător al animalelor sau, în cazul în care animalele sunt trimise către un abator, codul de identificare sau numele și localizarea abatorului sau, în cazul unei transhumanțe, locul de destinație;

(e) informațiile privind mijlocul de transport și transportatorul, inclusiv numărul autorizației acestuia;

(f) data plecării;

(g) semnătura deținătorului.

▼M4

2. De la 1 ianuarie 2011, deținătorul exploatației de expediere înregistrează în documentul de circulație codul individual de identificare a fiecărui animal identificat în conformitate cu secțiunea A punctele 1-6, înainte de efectuarea transportului.

▼M4

Prin derogare de la primul paragraf, autoritatea competentă poate autoriza, pentru transporturi care nu sunt destinate comerțului intracomunitar, înregistrarea codurilor de identificare a fiecărui animal la destinație în numele deținătorului exploatației de expediere, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) animalele nu sunt transportate cu aceleași mijloace de transport cu animale provenite de la alte exploatații, cu excepția cazurilor în care loturile de animale sunt separate fizic unele de celelalte;

(b) exploatația de destinație este aprobată de autoritatea competentă să înregistreze codurile individuale ale animalelor în numele deținătorului exploatației de expediere;

(c) sunt instituite proceduri care să asigure că, în decurs de 48 de ore de la expediere:

(i) codul de identificare individuală a fiecărui animal este înregistrat în conformitate cu secțiunea B punctul 2 litera (a) în registrul exploatației din exploatația de expediere;

(ii) informațiile referitoare la transport sunt transmise autorității competente pentru actualizarea bazei de date electronice în conformitate cu secțiunea D punctul 2.

▼M3

3. Totuși, informațiile prevăzute la punctul 2 nu sunt obligatorii pentru animalele născute înainte de 31 decembrie 2009:

(a) la deplasarea către un abator, direct sau prin intermediul unei proceduri de transport care exclude deplasări ulterioare la orice altă exploatație;

▼M6

(b) până la 31 decembrie 2014, pentru orice alte deplasări.

▼M3

D. BAZA DE DATE ELECTRONICĂ

1. Baza de date electronică trebuie să conțină cel puțin următoarele informații pentru fiecare exploatație:

(a) codul de identificare al exploatației;

(b) adresa exploatației și coordonatele geografice sau o indicație echivalentă a localizării geografice a exploatației;

(c) numele, adresa și ocupația deținătorului de animale;

(d) speciile de animale;

(e) tipul de producție;

▼M4

(f) rezultatul inventarului animalelor prevăzut la articolul 7 alineatul (2) și data la care a fost efectuat acest inventar, cu excepția statelor membre ale căror date electronice centralizate conțin codul de identificare individuală a fiecărui animal deținut într-o exploatație.

▼M3

(g) un câmp pentru date rezervat autorității competente pentru ca aceasta să-l poată completa cu informații de ordin sanitar, de exemplu restricții de circulație, statutul sau alte informații pertinente în cadrul programelor comunitare sau naționale.

2. În conformitate cu dispozițiile din articolul 8, fiecare deplasare a animalelor se menționează în baza de date.

Această mențiune cuprinde cel puțin următoarele informații:

(a) numărul de animale deplasate;

(b) codul de identificare al exploatației de unde pleacă animalele;

(c) data plecării;

(d) codul de identificare al exploatației unde sosesc animalele;

(e) data sosirii.